

РЕШЕНИЕ

№ 5580

гр. София, 18.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 03.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **11103** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 197, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 121, ал. 2 ДОПК.

Управителят на „ТЕХНО УЪРЛД“ ЕООД – Н. М. оспорва с жалба, вх. № 29866/04.11.2024 г. РЕШЕНИЕ № ПО - 106/28.10.2024 г. на директора на Териториалната дирекция на НАП - С., потвърждаващо издадено от публичен изпълнител при същата дирекция Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, изх. № 53-00-2215#3/14.10.2024 г.

Жалбоподателят се явява лично и: поддържа жалбата си; не представя нови доказателства, различни от съдържащите се в административната преписка, които не оспорва; твърди, че: е изтекъл срокът по чл. 114 ДОПК „за възлагане на ревизията“; НАП „не е дала доказателства“ как са „калкулирани“ бъдещите вземания; не е ясно каква е стойността на „възбранената стока“. Самата жалба съдържа немотивирани твърдения за: некомпетентност на „органа, издал решението“; необоснованост на същото; нарушаване принципа за пропорционалност; нарушаване правото на защита, както и други текстове, с които се възразява по същество срещу констатирани в хода на ревизията обстоятелства.

Ответникът – директор на ТД на НАП С. – град, посредством упълномощен юрисконсулт: оспорва жалбата ; заявява искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

От доказателствата, приети без оспорване от страните се установява, че: на „Техно

Уърлд“ ЕООД е възложена със Заповед № Р-22221024005002-020-001/03.10.2024 г. ревизия за установяване задължения по ЗДДС и ЗКПО, за конкретно посочени данъчни периоди; процесното Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, изх. изх. № 53-00-2215#3/14.10.2024 г. е издадено от публичният изпълнител, във връзка с постъпило от ръководителя на ревизията мотивирано искане за обезпечаване събирането на предстоящи за установяване публични вземания, в общ размер на 150 615 лева (главница и лихви); с постановлението публичният изпълнител е наложил запор върху стоки в оборот, подробно индивидуализирани в съответните протоколи с №№: 0206850/02.10.2024 г., 0201301/08.10.2024 г., 0102302/09.10.2024 г. за опис на налични стоки. В постановлението публичният изпълнител се е позовал на изложените в искането констатации на ревизиращите органи по приходите, основаващи се (констатациите) на подадени от дружеството справки – декларации по ЗДДС и на данни от ПП VIES за получена ВОД на стойност 46 399 евро, която не е отразена в отчетните регистри.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след извършената в резултат на обсъждане на доказателствата и на доводите на страните проверка за законосъобразност, според изискванията на чл. 160, ал. 2, вр. чл. 144, ал. ал. 1, 2 ДОПК, излага следните мотиви по съществото на спора.

Жалбата е процесуално допустима, за да бъде разгледана по същество, но е неоснователна.

С процесното и предмет на настоящото дело Решение № ПО-106/28.10.2024 г. териториалният данъчен директор се е произнесъл по жалбата, против ПНПОМ, изх. изх. № 53-00-2215#3/14.10.2024 г. и след като е обсъдил всички възражения на дружеството е потвърдил постановлението.

Съдът не приема за основателни обобщените по – горе твърдения, изложени в жалбата, както и доводите на управителя.

И. на предварително обезпечаване на притезание е характерен за гражданското право и преценката за използването му винаги е свързана с вероятна основателност. Разпоредбата на чл. 121, ал. 1 ДОПК, с наименование „Предварително обезпечаване на вземанията“ дава възможност на орган по приходите, в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт, ако прецени, да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки, с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Редът за налагането на мерките е указан в ал. 2, а обектът на обезпечаване и ограниченията за това са очертани в ал. 3. Несъмнено, тежестта да докаже съобразяване с тези изисквания/ограничения е върху публичния изпълнител, а съдебният контрол е в обхвата, очертан с чл. 197, ал. 3, предл. трето, вр. чл. 121, ал. 1, ал. 2, ал. 3, вр. чл. 195, ал.ал. 1-4 ДОПК, т.е. – дали „събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни“ (чл. 121, ал. 1); дали обезпечителните мерки са наложени върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето, а ако това не е възможно - наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност – чл. 121, ал. 3. С други думи нормите на чл. 195, ал.ал. 5-7 ДОПК касаят пряко само обезпечаване на установени и изискуеми публични вземания, защото за предварителното обезпечаване на вземанията ал. 2 на чл. 121

ДОПК препраща към чл. 195, само относно реда за налагане, указан с ал. 3 и ал. 4. По тази причина, в рамките на съдебния контрол не следва да бъде обсъждано, съобразено ли е ПНПОМ с ал. 6 на чл. 195 ДОПК. Публичният изпълнител няма задължение и не разполага с обективна възможност, а дори и с компетентност да обсъжда по същество констатациите на органите, извършващи ревизията, вкл. доводите и аргументите им, касаещи предполагаемия размер на задълженията. Публичният изпълнител дължи да съобрази, освен дали предложението е мотивирано, и дали мерките ще бъдат съответстващи на установените с ал. 3 на чл. 121 изисквания и условия. В този смисъл Съдът приема, че искането на органа по приходите, отправено до публичния изпълнител е мотивирано. Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, изх. № 53-00-2215#3/14.10.2024 г. е валиден индивидуален административен акт, понеже е издадено от компетентен административен орган (арг. чл. 197, ал. 1 ДОПК), съответства на изискванията за форма (чл. 197, ал. 1 ДОПК, чл. 59, ал. 1 и ал. 2 АПК), съдържа ясни и подробни мотиви. Каза се, че предмет на оспорване (чл. 197, ал. 2, изр. първо ДОПК) е именно решението на териториалния директор, но за преценяване неговата законосъобразност Съдът проверява и ПНПОМ. В случая процесното постановление също е издадено от компетентен орган по приходите (публичен изпълнител) и съответства на изискванията за форма, регламентирани с чл. 196, ал. 1 ДОПК и се позовава на мотивирано искане от ръководителя на ревизията, по смисъла на чл. 121, ал. 1 ДОПК. В тази връзка на жалбоподателя следва да бъде пояснено, че възраженията му, относно размера и дължимостта на установените публични задължения следва да бъдат обсъдени при издаването на ревизионен акт и последващия контрол, по реда на Глава деветнадесета ДОПК за неговата законосъобразност. Същото се отнася и за конкретната стойност на запорираните стоки. Стойността им ще бъде оценяване в случая, че при наличие на влязъл в сила ревизионен акт публичен изпълнител пристъпи към принудително събиране на установени по основание и размер публични държавни вземания.

В съдебното производство по оспорване на решението на териториалния директор, с което е потвърдено постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки Съдът разполага с възможност (чл. 197, ал. 3 ДОПК) да отмени обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията на чл. 121, ал. 1 ДОПК за налагане на предварителните обезпечителни мерки. Предвид изложените по – горе мотиви Съдът не намира основание да отмени оспореното решение и потвърденото с него постановление на публичния изпълнител, тъй като, от една страна длъжникът не представя доказателства за обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа на предполагаемото задължение, а от друга – не сочи/не представя доказателства за „сериозно възпрепятстване”, по смисъла на чл. 121, ал. 3, изр. първо ДОПК на дейността на дружеството.

Жалбата, като неоснователна подлежи на отхвърляне. При това, основателно е искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което Съдът определя на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 24, изр. първо от Наредба за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лева.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 197, ал.ал. 1 – 4 ДОПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата, вх. № 29866/04.11.2024 г. от управителя на „ТЕХНО УЪРЛД“ ЕООД, против РЕШЕНИЕ № ПО - 106/28.10.2024 г. на директора на Териториалната дирекция на НАП - С., потвърждаващо издадено от публичен изпълнител при същата дирекция Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, изх. № 53-00-2215#3/14.10.2024 г.

ОСЪЖДА ТЕХНО УЪРЛД“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Съдебното решение е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: